

Spreekrecht de heer T. Van den Hurk

Ik ben blij dat de wetgever de wet heeft aangepast, waardoor ik mij mede namens mijn familie, mag uitspreken over het bewijs en de straf. Eerder moesten wij daar onze mond over houden. Onze stiefmoeder en stiefzus heeft u al helemaal de mond gesnoerd.

Ook dat doet pijn. Het is niet alleen datgene dat deze verdachte heeft gedaan, maar ook de hele rechtsgang daarna die traumatiserend is voor ons als familie. Dat maakt dat wij vinden dat wij juist in een zaak als deze recht hebben op immateriële schadevergoeding. Dat is ook de reden waarom wij dat hebben gevorderd. Ik heb niet heel veel vertrouwen in deze Rechtbank, maar ik hoop dat ik dat mis heb en dat uw uitnodiging ook aan mijn moeder, om zich nogmaals uit te laten over de immateriële schadevergoeding, een goed voorteken is. Die immateriële schade is levensgroot. Ik heb u al beschreven dat ik als kind, terwijl ik mijn bed lag, de nachtmerries bovenop het plafond geprojecteerd zag. Nog steeds, als ik er over praat of over hoor praten, draait mijn mag om.

Zelfs als het gaat om technische zaken. Sporen op en aan het lichaam van mijn zus. Daar hebben heel veel deskundige van over de hele wereld zich over uitgelaten. Dat doen zij met getalletjes. Ik ben slecht in getalletjes. Maar als ik deze getallen hoor, 1 op zoveel miljoen of zelfs miljard, dan komt het mij voor dat er alle reden is om deze verdachte te veroordelen. Ik heb zelf in ieder geval geen twijfel. Mijn familie ook niet. Voor ons gevoel zit in deze rechtszaal de man die mijn zusje verkracht heeft en om het leven heeft gebracht. Het is zwaar om daarmee zolang in één zaal te moeten zitten. En het zet me aan het denken. Een onschuldig man zou niet zijn mond houden maar spreken! Iemand die niks te verbergen heeft spreekt, en wil zijn onschuld bewijzen. Tot nu toe heb ik weinig gezien en gehoord waaruit blijkt dat jij niks te verbergen hebt! Sterker nog, je beroept je op je zwijgrecht, of laat je advocaat spreken.

Wel dringt de vraag zich op, dat als uw Rechtbank ook vindt dat deze man schuldig is, wat voor straf hij dan moet krijgen. Hij zal uitbehandeld zijn. Ik heb hier 'deskundigen', ik zet dat bewust tussen aanhalingstekens, want een hoge pet heb ik er niet van op, horen verklaren dat als hij een zedentraining heeft gevolgd dat dat voldoende zou moeten zijn. Een deskundige uit een tbs-kliniek die dat kennelijk voldoende vindt als een patiënt een heel delict met alles wat daarbij hoort, alle gevoelens die daarbij horen, de aanleiding die daarbij hoort, de manier van verwerken die daarbij hoort, niet te horen krijgt omdat de patiënt het niet vertelt. Maar hij heeft een training gevolgd, het zal goed zijn.

Ik ben bang dat als deze man weer in maatschappij losgelaten wordt, en hij zou niet behandeld zijn, dat er een herhaling komt. Dat er dan weer ergens een meisje wordt gevonden. Verkracht. Dood. Zonder dat we weten wie dat gedaan heeft. Want met alle kennis die de verdachte in deze strafzaak heeft opgedaan zal hij er wel voor zorgen dat er de volgende keer geen sporen zijn.

Ik vraag u dan ook, uit de grond van mijn hart, namens mijn familie, ook namens de stiefmoeder en stiefzus van Nicole, ook al vindt u dat die niet mogen spreken, maar ik mag dat wel en ik doe dat dan ook nu namens hen, om deze meneer tbs met dwangverpleging op te leggen en daarbij expliciet te bepalen dat hij behandeld dient te worden voor dit misdrijf en daar ook openheid van zaken over moet geven, omdat anders behandeling geen zin heeft.